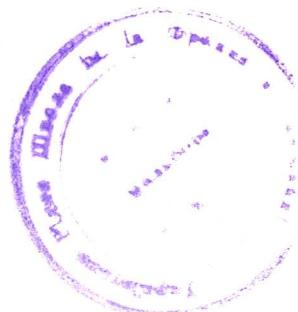

ВЕДМЕДИКИ I ЗАЙЧИК

Лідія Гаєвська - Денес

ВЕДМЕДИКИ

|

ЗАЙЧИК

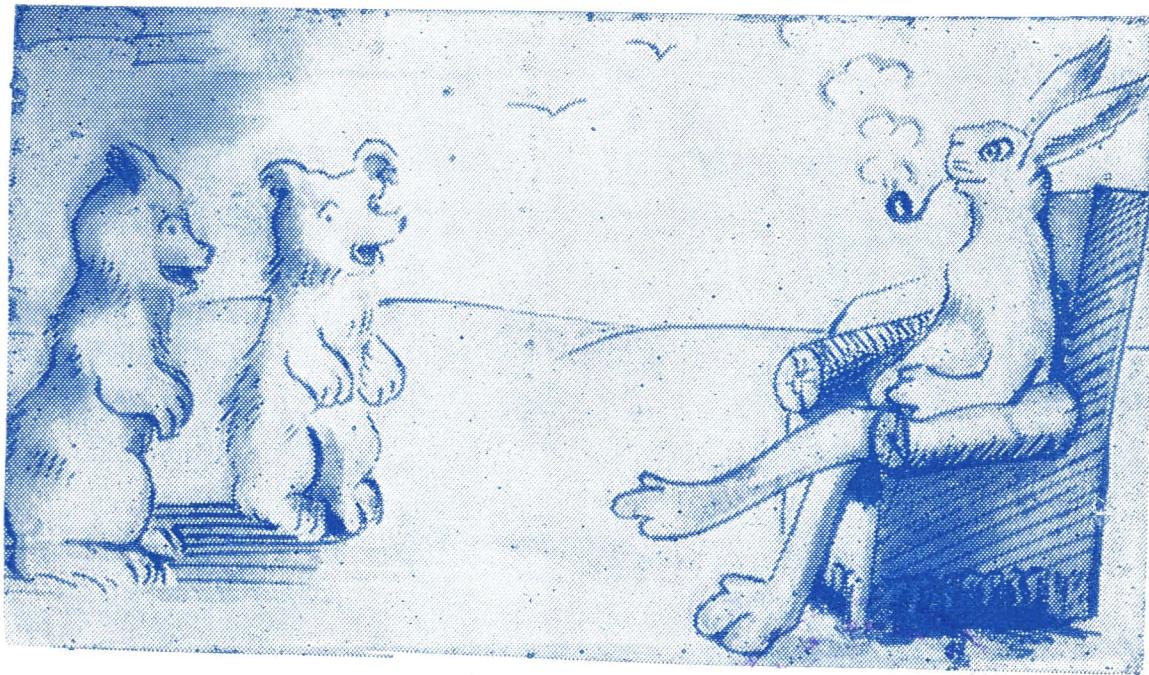
КАЗКА

Мельбурн, Австралія

1975

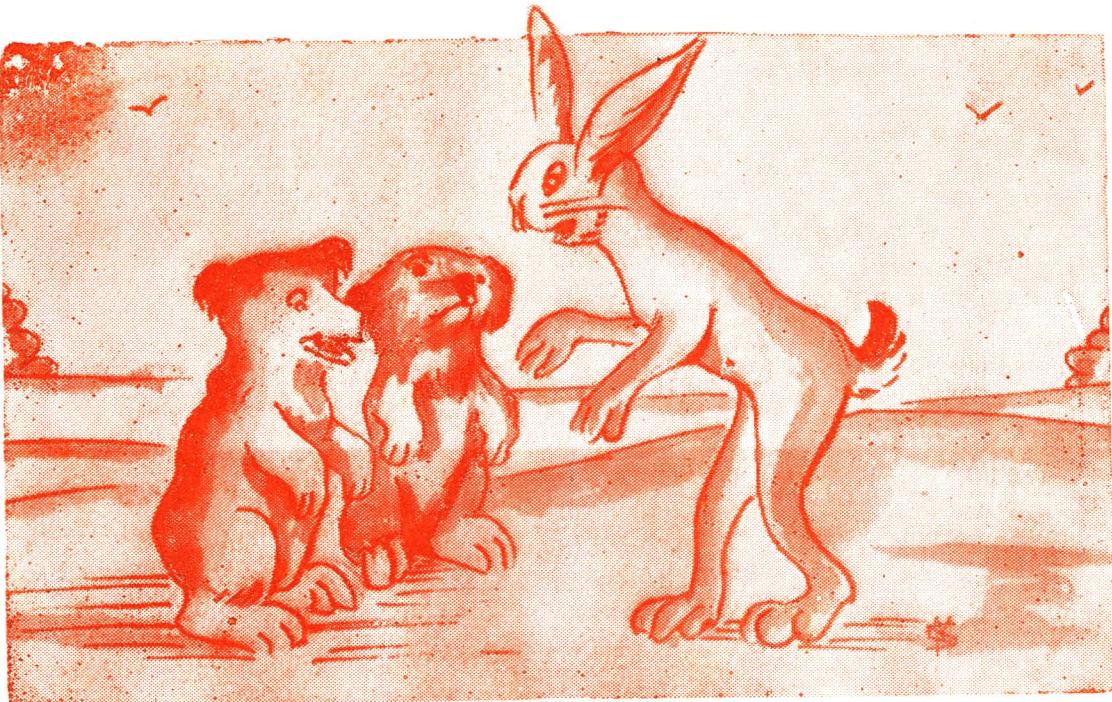
ІЛЮСТРАЦІЙ — М. Свєридан

Видавництво Союзу Українок Австралії
«НАШЕ СЛОВО»

Два ведмедики прийшли
Зайчика просити,
Щоб узявся він стрибати
Їх обох навчити.

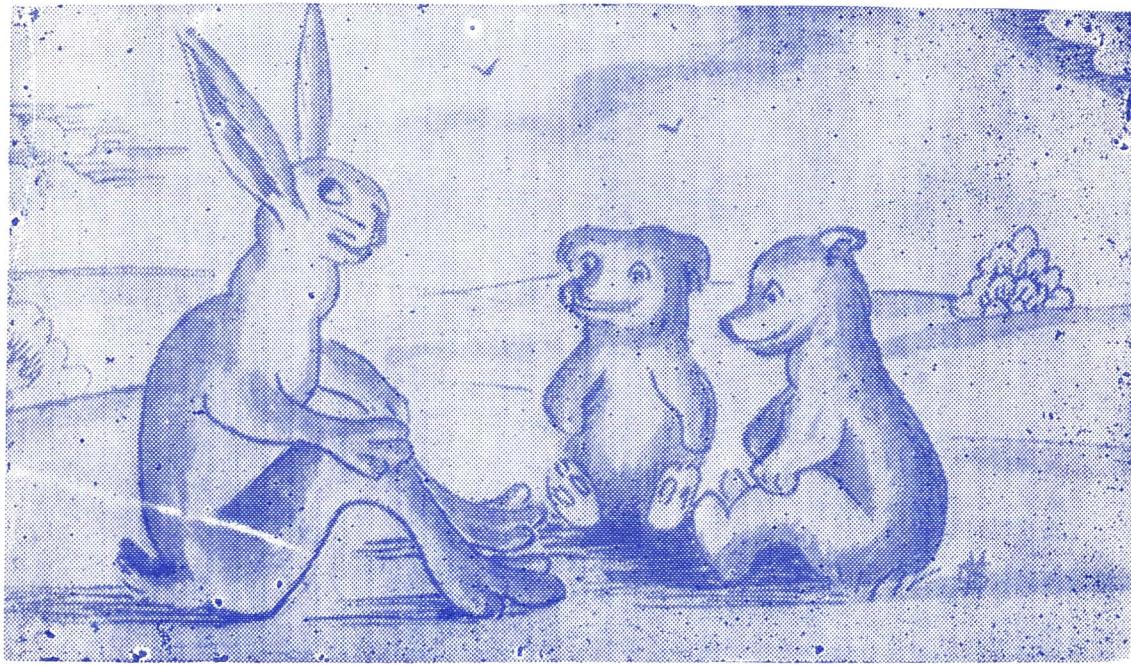
”Ясю, дай нам добру раду,
Покажи усе до ладу,
Щоб сгрибати ми могли,
Так, як от стрибаєш ти!

Чотири у тебе лапи,
І в нас по чотири теж;
Куций хвостичок у тебе.
І у нас такий, авжеж

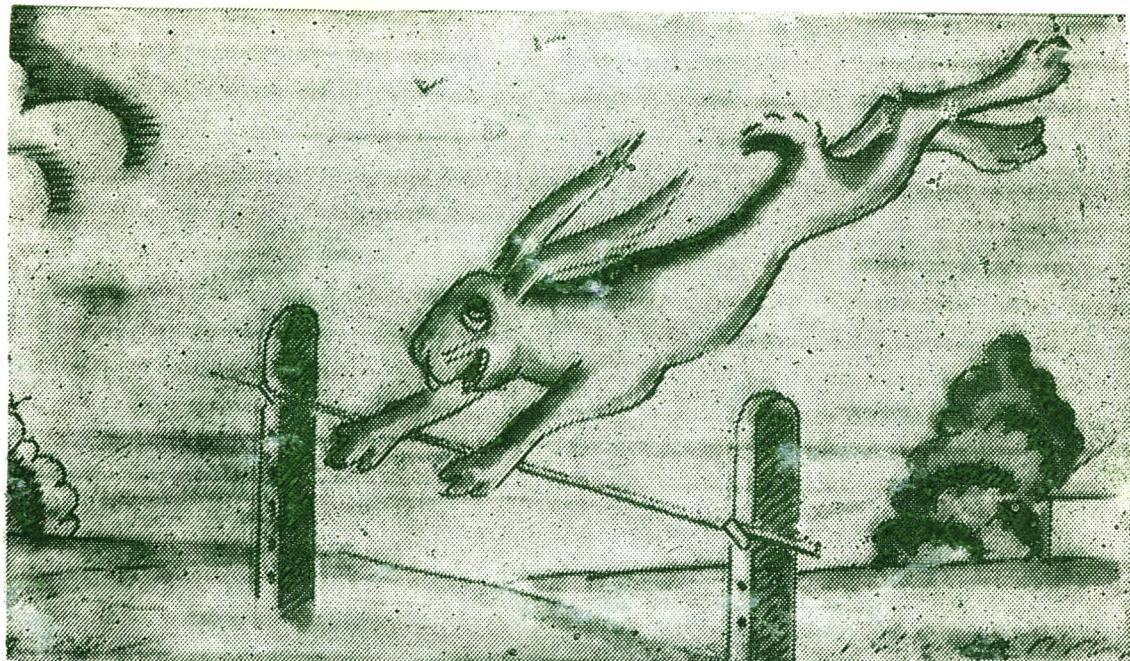
Вуха в тебе лиш довгенькі
А у нас малі, кругленькі

Але, що тут вуха мають?
Та ж вухами не стрибають!"

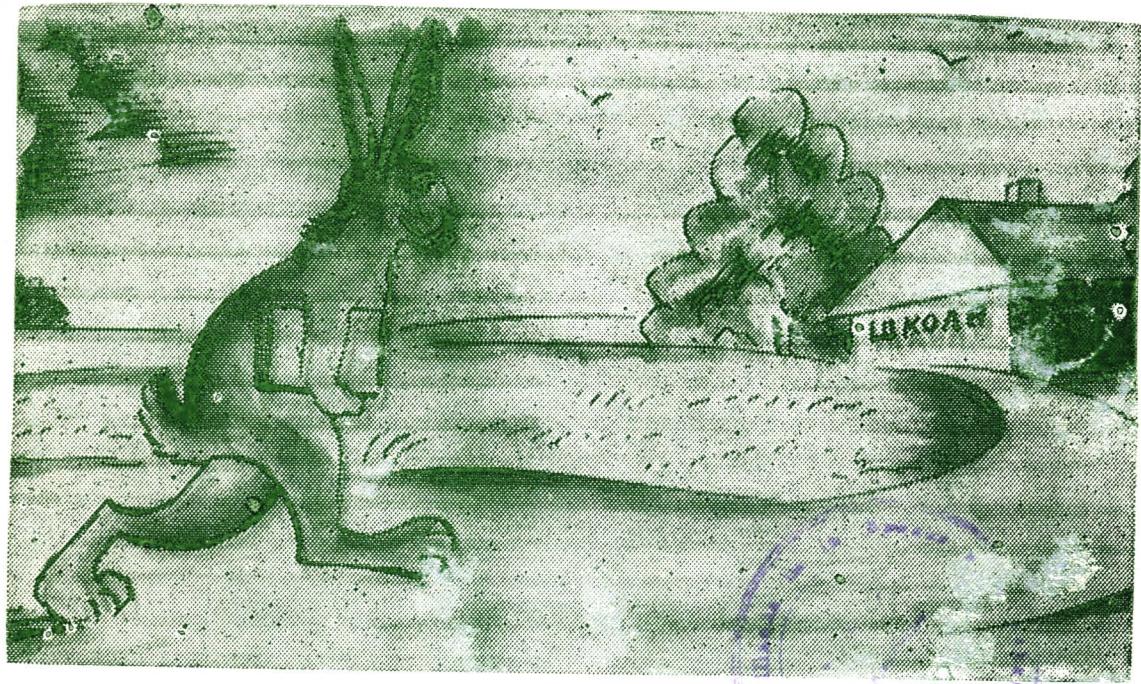
І вклонилися низенько,
Усміхнулись солоденько,
Лапки склали, посидали,
Ясевих порад чекали.

Ясь зробив поважну міну,
Лапкою почухав спину,
Ще й вухами помахав,
І таке їм проказав:

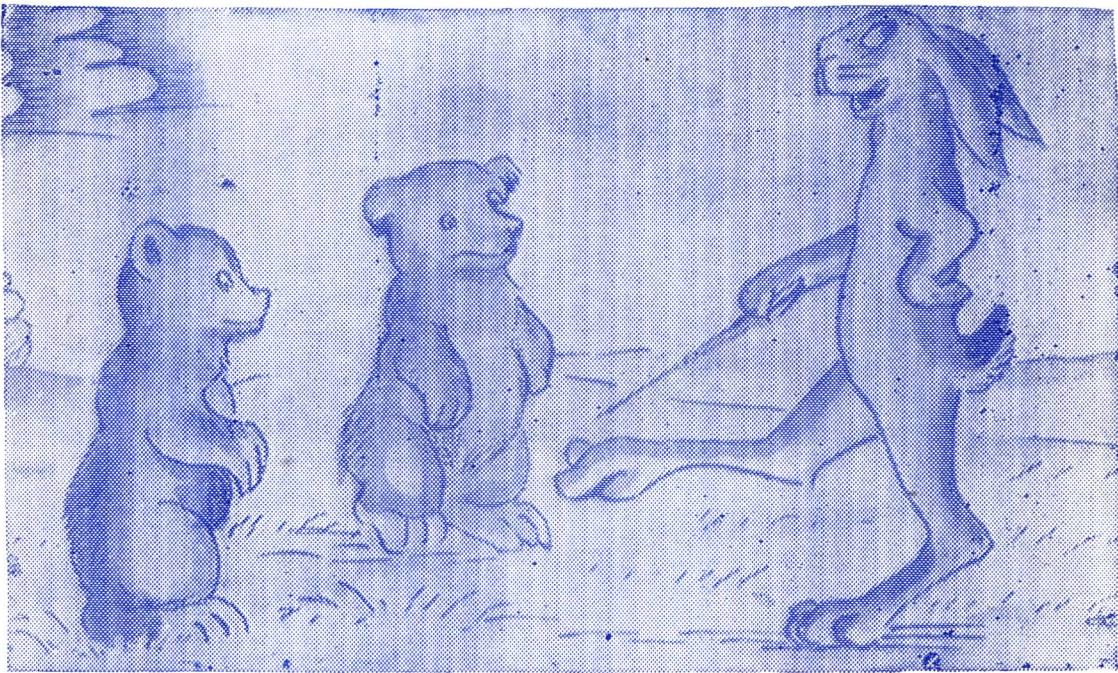
”Біда зайця стереже,
Завжди й скрізь його знайде...
Про те усі звірі знають,
Бо всі зайця нападають.

То ж, як я був ще маленький,
То навчила мене ненька
Добре бігати й стрибати,
Щоб від біди утікати.

Потім в школу я ходив,
Там нас старий заєць вчив;
Він усякі штуки знає,
Добре зайченят навчає.

Потім я практикував.
Бігав сам собі, стрибав
Через пеньки і колоди,
В поле, ліс і на городи.

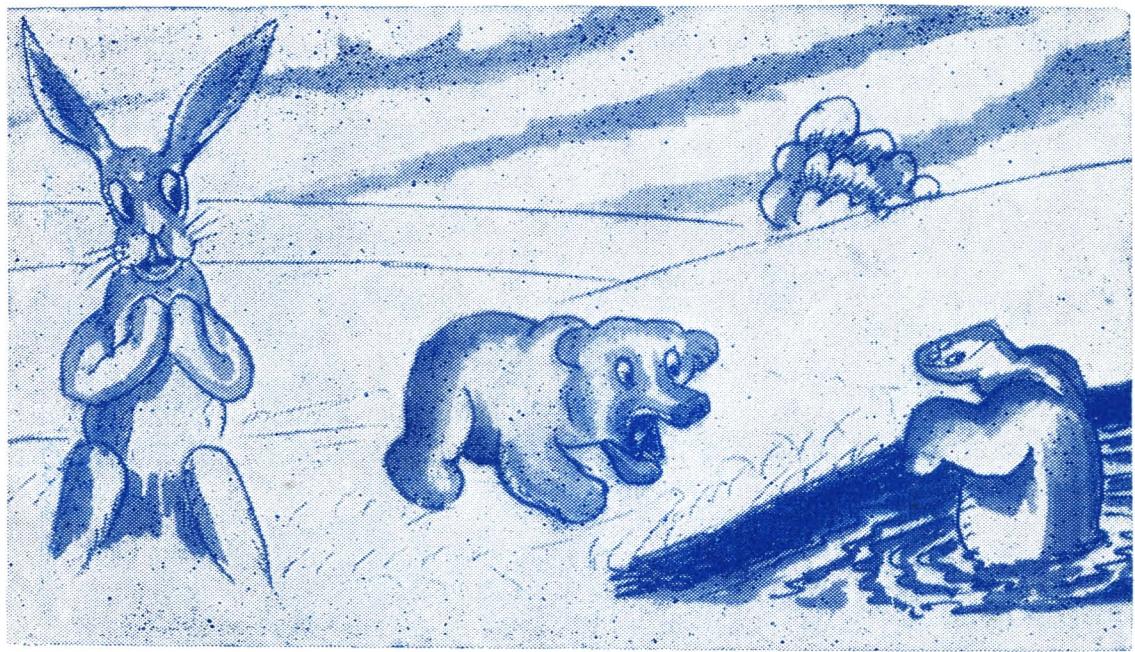
Хочете стрибати вчитись?
Доведеться потрудитись ...
Стрибок штука не складна,
Та для вас... буде трудна.

В мене — довгі ноги задні,
У вас куці та незgrabні...
Мені смішно і дивиться!
Та, як хочете, то вчіться!

Ось тут, бачите, горбок,
А там далі - рівчачок.
З горба ноги розганяйте
І через рівчак стрибайте!

Та на задні становіться,
Міцно ними в землю впріться.
Обома разом скачіте,
А передні підніміте!"

Стали куці ведмедятка,
Підняли передні лапки,
Один другому сказали:
"Починай!", і пострибали.

Один стрибав досить вдало,
Але повагом, помалу,
Дострибав до рівчака
Та й впав туди сторчака.

Набрав води повні вушка,
Замочив собі кожушка.

І забув, що вчивсь стрибати
"Рятуйте!" - почав гукати.

Другий на горбку спинився,
Та й на рівчак подивився,
Як побачив в воді брата.
Кинувсь юого рятувати.

Подав братові кийочок,
Витяг його на пісочок.
Сіли, плачуть та зітхають,
На стрибання нарікають.

Зайчик збоку приглядався
І з ведмедиків сміявся:
"Я ж казав вам, щоб стрибати
Треба довгі ноги мати!"

